

Rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 12. 1956, sp. zn. 5 Co 490/56

Číslo: 83/1957

Právní věta:

Věci, které podle §§ 2 a 4 zák. č. 52/1954 Sb., kterým se rozšiřuje působnost státního notářství, náleží projednat státnímu notářství v rámci jeho rozhodovací činnosti, nepatří podle § 57 odst. 1 písm. b) o. s. ř. do pravomoci soudů.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 19.12.1956

Spisová značka: 5 Co 490/56

Číslo rozhodnutí: 83

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Notářství státní, Pravomoc soudu

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Lidový soud v Litoměřicích nepřijal částku 4.264 Kčs, kterou Státní spořitelna v L. chtěla složit do soudního deposita. K odůvodnění uvedl, že podle § 316 obč. zák., na které se Státní spořitelna v návrhu odvolává, se vyžaduje, aby ten, komu se má plnit, byl neznámý nebo neznámého pobytu, nebo konečně aby mu nemohla být částka doručena. Tento předpoklad v daném případě schází, poněvadž účastníci, pro které je částka skládána, jsou známi a sporným je, kterému z nich má být vydána. Je již jejich věcí, aby cestou sporu se domohli toho, co jim patří.

Krajský soud z podnětu stížnosti navrhovatelky zrušil usnesení lidového soudu, návrh odmítl a věc postoupil státnímu notářství v Litoměřicích.

Odůvodnění:

Přijímání věcí do úschovy (§§ 359 a násl. o. s. ř.) přešlo podle § 3 zák. č. 52/1954 Sb., kterým se rozšiřuje působnost státního notářství, na notářství, takže soudy přijímají podle odst. 3 cit. ustanovení věci do úschovy jenom v tom případě, když dochází k soudní úschově v souvislosti s jiným řízením, jež se vede u soudu, nebo jež má tomuto složení následovat.

To znamená, že do působnosti státního notářství náleží přijímat věci do úschovy v těch případech,

kde má být umožněno dlužníku, jenž má pohotově předmět plnění i vůli zprostit se závazku, aby se závazku účinně zprostil i tehdy, když je mu to znemožněno nějakou překážkou na straně věřitele. Naproti tomu soudu náleží oprávnění a povinnost přijímat věci do úschovy v případech § 3 odst. 3 zák. č. 52/1954 Sb. shora uvedených, t. j. na př. v případech §§ 225, 546 o. s. ř., kde občanský soud řád za jiného řízení předepisuje složení věci do soudní úschovy.

V daném případě skládá navrhovatelka do soudní úschovy 4.264 Kčs uložené na běžném účtě na jméno Vendelín B. z toho důvodu, že Vendelín B. postoupil tento účet dopisem z 5. července 1954 Viktoru N., postup odvolal bez souhlasu cesionáře dopisem z 2. ledna 1956 a smírem uzavřeným před soudem dne 23. listopadu 1955 dal celý vklad na tomto účtě Komunálním službám města L. na úhradu svého závazku vůči nim.

Pro řízení před státním notářstvím platí, pokud zákon nestanoví jinak, předpisy řízení před soudem a jeho rozhodnutí mají účinek rozhodnutí soudních (§§ 1, 5 zák. č. 52/1954 Sb.). Není však soudem a ve věcech, které mu náleží v rámci jeho rozhodovací činnosti podle §§ 2 a 4 uved. zákona, tedy i ve věcech úschovy podle § 3 odst. 1 zákona, je činné místo soudu první stolice (§ 5 odst. 1 zákona), takže tyto věci nepatří podle § 57 odst. 1 písm. b) o. s. ř. do pravomoci soudů.

Ježto složení shora uvedeného obnosu do úschovy se nestalo v souvislosti s jiným u soudu vedeným řízením a nějaké další řízení u soudu ani nutně následovat nemusí, nepřislušelo rozhodování o návrhu v souzené věci podle shora uvedených ustanovení soudu. Ježto pak soudy jsou povinny přihlížet z moci úřední v každém období řízení k tomu, zda věc patří do jejich pravomoci, bylo z podnětu stížnosti (srov. rozhodnutí č. 105/1952 Sbírky rozhodnutí čs. soudů) rozhodnutí zrušeno, návrh odmítnut a věc postoupena státnímu notářství v Litoměřicích.